

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 39/2024-34

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ľuboša Szigetiho a Ivana Fiačana (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov **1. Gymnázium, Šrobárova 1, Košice, IČO 00 160 989,** **2. Mgr. PaedDr. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],** a **3. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],** všetci zastúpení advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Štúrova 20, Košice, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/66/2023 zo 17. apríla 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. júna 2023 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 1 (sťažovateľ 1 – zachovanie dobrej povesti, sťažovatelia 2 a 3 – zachovanie osobnej cti) a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) označeným uznesením krajského súdu. Sťažovatelia navrhujú napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie a zároveň vysloviť zákaz porušovať ich označené základné práva.

2. Podľa čl. XI bodu 4 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 v znení jeho dodatku č. 2 z 27. septembra 2023 bola predmetná vec, pôvodne pridelená sudkyni spravodajkyni Jane Laššákovej, pridelená sudcovi spravodajcovi Ivanovi Fiačanovi, ktorý sa v súlade s čl. II bodom 3 rozvrhu práce stal členom druhého senátu ústavného súdu. V zmysle čl. XI bodu 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2024 do 31. decembra 2024 veci patriace do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené sudcom spravodajcom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto rozvrhu práce, prerokujú senáty v pôvodnom zložení.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žiačka gymnázia (sťažovateľ 1) a zároveň sestra žalovanej 1 a dcéra žalovanej 2 sa dostala do konfliktu so svojimi spolužiakmi potom, keď sa

odmietla zúčastniť na dohodnutom „oklamaní“ učiteľky nemeckého jazyka v súvislosti s úlohami z daného predmetu. Žiačka učiteľke situáciu popísala, a to malo následne viesť ku jej konfliktu so spolužiakmi a jej údajnému šikanovaniu, ktoré pedagógom a riaditeľke školy oznámila. Oznámenie bolo prešetrené jednak v rámci školy v súčinnosti so školským psychológom, ako aj zo strany školskej inšpekcie. Šetrenie udalosti bolo vyhodnotené ako interpersonálny konflikt nenapĺňajúci znaky šikanovania. Medzi sťažovateľmi, matkou a sestrou žiačky (žalované 1 a 2) malo dôjsť ku viacerým vzájomným konfliktom, a preto sťažovatelia podali na Okresnom súde Košice I návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

4. Okresný súd uznesením sp. zn. 34C/27/2022 z 8. júla 2022 (ďalej len „uznesenie o neodkladnom opatrení“) na základe návrhu sťažovateľov 1 – 3 uložil žalovaným 1 a 2 povinnosť zdržať sa v akejkolvek podobe tvrdení, že:

- sťažovateľ 1 riadne nevyšetрил tvrdenia žiačky (sestry a dcéry žalovaných) o tom, že bola zo strany spolužiakov šikanovaná,
- sťažovateľ 1 po oznámení žiačky o údajnom šikanovaní namieril agresivitu proti samotnej žiačke a jej rodine,
- zamestnanci sťažovateľa 1 zastrašovali žiačku potom, keď oznámila svoje šikanovanie zo strany spolužiakov (povinnosť oboch žalovaných zdržať sa tvrdení vo vzťahu k sťažovateľovi 1 vo výroku I, pozn.),
- sťažovateľka 2 ako riaditeľka gymnázia nevykonala potrebné úkony smerujúce k vyšetreniu tvrdení žiačky o šikanovaní spolužiakmi,
- sťažovateľka 2 po oznámení žiačky namierila agresivitu proti nej a jej rodine,
- sťažovateľka 2 sa zapojila do zastrašovania študentky,
- sťažovateľka 2 v budove gymnázia 28. mája 2021 zorganizovala fyzický útok na žalovanú 2,
- sťažovateľka 2 je zodpovedná za fyzický útok na žalovanú 2 z 28. mája 2021 v budove gymnázia (povinnosť oboch žalovaných zdržať sa tvrdení vo vzťahu k sťažovateľke 2 vo výroku II, pozn.),
- sťažovateľ 3 dal pokyn na fyzické napadnutie žalovanej 2 v budove gymnázia 28. mája 2021,
- sťažovateľ 3 pomohol sťažovateľke 2 tento útok zorganizovať,
- sťažovateľ 3 dal pokyn, aby 28. mája 2021 žalovanú 2 v budove gymnázia „*skopali zo schodov*“ (povinnosť oboch žalovaných zdržať sa tvrdení vo vzťahu k sťažovateľovi 3 vo výroku III, pozn.).

5. Okrem toho okresný súd poučil strany sporu, že žalované 1 a 2 môžu podať žalobu o určenie, že ich tvrdenia proti jednotlivým sťažovateľom nie sú zásahom do dobrej povesti a práva na ochranu osobnosti (výroky IV – VI). Vo výrokoch VII – IX okresný súd rozhodol o trovách konania.

6. Tvrdenia, vyplývajúce z uznesenia okresného súdu boli šírené jednak prostredníctvom účtu žalovanej 1 na sociálnej sieti Facebook, listom „*Právo byť Šrobárčanom*“, ktorého autorkou mala byť žalovaná 1, a napokon mailom, ktorého predmetom bol otvorený gratulačný list zasielaný na viaceré adresy verejnoprávnych inštitúcií z mailovej adresy žalovanej 2. Okrem toho sťažovatelia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia popísali okolnosti sprevádzajúce

podujatie, v rámci ktorého sa škola verejne prezentovala (Župné dni Košického samosprávneho kraja).

7. Krajský súd na základe odvolania žalovanej 1 uznesenie okresného súdu vo výrokoch I, II a III vo vzťahu k žalovanej 1 zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výroky IV, V a VI vo vzťahu k žalovanej 1 zmenil tak, že jej nedal poučenie o možnosti podať žalobu proti sťažovateľom. Žalovanej 1 priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu proti sťažovateľom.

8. Odvolanie podala aj žalovaná 2, no vzhľadom na to, že ani po výzve neodstránila jeho nedostatky, krajský súd ho odmietol podľa § 386 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

9. V odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd uviedol, že záver okresného súdu o kumulatívnom splnení (i) osvedčenia nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana nariadením neodkladného opatrenia, a (ii) osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy vo vzťahu k žalovanej 1 nie je správny. Podľa názoru krajského súdu sťažovatelia neosvedčili, že autorkou všetkých tvrdení je žalovaná 1.

10. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatoval, že sťažovatelia pripisovali žalovaným viaceré tvrdenia v určitom konkrétnom znení, tieto mali vyplývať z vyjadrení na sociálnej sieti Facebook, z mailu označeného ako otvorený gratulačný list a napokon z listu označeného ako „Právo byť Šrobárčanom“, ktorých autormi boli vždy osobitne buď iba žalovaná 1 alebo iba žalovaná 2, teda bez dôsledného rozlíšenia, ktorá zo žalovaných je ich autorom. Podľa odvolacieho súdu sťažovatelia v návrhu osvedčili, že žalovaná 1 rozširovala len niektoré tvrdenia. Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ určité konkrétne tvrdenie vyplýva zo zdroja tvrdenia iba jednej zo žalovaných, nemožno takéto tvrdenie súčasne považovať za tvrdenie druhej žalovanej a naopak.

11. Vo vzťahu k popisu priebehu Župných dní Košického samosprávneho kraja konaných 20. mája 2022 krajský súd uviedol, že tento sťažovatelia nepodporili žiadnym dôkazom, teda popis udalostí ostal len v rovine ich tvrdenia.

12. V ďalšej časti krajský súd uviedol, že súd prvej inštancie pochybil, ak tvrdil, že z listinných dôkazov – zápisnice o prešetrení sťažnosti z 23. júna 2021 (Štátna školská inšpekcia), vyjadrenia Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo 17. mája 2021 považuje za osvedčené autorstvo žalovanej 1 o tvrdeniach týkajúcich sa zastrašovania rodiny a útokov po oznámení žiačky. Uvedené šetrenia sa týkali iba samotnej udalosti, ktorá bola predmetom oznámenia o šikanovaní žiačky. Nezaoberali sa tým, ako sa škola či jednotliví zamestnanci správali po oznámení vo vzťahu k žiačke alebo jej rodine.

13. Nepravdivosť tvrdení, že sťažovateľka 2 pomohla zorganizovať útok na žalovanú 2 v budove gymnázia, sťažovatelia v návrhu preukazovali výsledkom trestných oznámení podaných žalovanou 2. Ich výsledkom bolo zastavenie trestného stíhania z dôvodu, že konanie nemalo intenzitu trestného činu a nenieslo ani znaky priestupku. Uvedené však podľa odvolacieho súdu nevyklučuje, že k tvrdenému konaniu reálne došlo. Zhrňujúc, vo vzťahu k týmto tvrdeniam síce sťažovatelia autorstvo žalovanej 1 osvedčili, ale neosvedčili ich nepravdivosť.

14. Odvolací súd napokon konštatoval, že sťažovatelia v návrhu vôbec nezdôvodnili, v čom má spočívať potreba neodkladnej úpravy pomerov. Sťažovateľ 1 (gymnázium) v návrhu poukázal

na to, že je kvalitnou školou s dlhoročnou tradíciou a že k osočovaniu žalovaných dochádzalo počas procesu začleňovania do medzinárodnej siete škôl IB World School. Aj s prihliadnutím na úspešnosť začlenenia školy do tejto medzinárodnej siete nie je možné toto tvrdenie sťažovateľa 1 považovať za osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu.

15. Podľa krajského súdu tak nebol naplnený ani ďalší zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo napokon predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie návrhu.

16. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti uvádzajú, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhali ochrany pred zásahmi do dobrej povesti a osobnej cti. Uvedené práva v zmysle Občianskeho zákonníka nie je potrebné dokazovať.

17. Sťažovatelia nepovažujú za ústavne konformné, že ich krajský súd *de facto* núti domáhať sa ochrany svojich práv žalobou vo veci samej, ak sám v bode 33 odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že považuje za osvedčené, že tam uvedené konkrétne tvrdenia zasahujú do práv sťažovateľov.

18. Sťažovatelia ďalej namietajú, že žalovaná 1 žiadne z ich tvrdení uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo svojom odvolaní vyslovene nepoprela. Z uvedeného potom vyvodzujú, že krajský súd nemal dôvod hodnotiť ich tvrdenia ako neosvedčené.

19. V naznačenom smere sťažovatelia poukazujú aj na okolnosti prezentácie školy na Župných dňoch Košického samosprávneho kraja a zdôrazňujú, že ani tieto tvrdenia vyplývajúce z ich opisu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaná 1 nijako nepoprela. V tejto súvislosti sťažovatelia prezentovali, že nie je možné považovať za osvedčené iba tie skutočnosti, ktoré možno preukázať listinnými dôkazmi.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

20. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva sťažovateľov na zachovanie dobrej povesti a osobnej cti (čl. 19 ods. 1 ústavy) a nadväzne aj základného práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 ústavy) I., II. a III. výrokom uznesenia krajského súdu, ktorými bol zamietnutý návrh sťažovateľov na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanej 1, ako aj výrokmi IV, V a VI, ktorými žalovanej 1 nebolo dané poučenie podať proti sťažovateľom žalobu.

21. Ústavný súd už niekoľkokrát deklaroval, že pristupuje k preskúmvaniu neodkladných opatrení veľmi zdržanlivo a k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia alebo o zamietnutí návrhu na jeho vydanie dochádza len za celkom výnimočných okolností. Ústavný súd môže zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o neodkladných opatreniach iba za predpokladu, že rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý zakladá zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu (m. m. IV. ÚS 13/2020, I. ÚS 19/2020, II. ÚS 551/2023).

22. Argumentácia sťažovateľov sa koncentruje výlučne na polemiku s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, resp. na to, či dostatočne osvedčili jednotlivé tvrdenia. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia sú zrejmé úvahy krajského súdu, ktorých základným východiskom je, že okresný súd uložil povinnosť zdržať sa presne vymedzených vyjadrení v akejkoľvek forme obom žalovaným bez toho, aby dôsledne rozčlenil jednotlivé tvrdenia vyplývajúce z rôznych zdrojov (Facebook, mail a pod.) a k nim priradil autorstvo žalovanej 1 alebo 2. Okrem toho okresný súd

považoval všetky tvrdenia žalovanej 1 za nepravdivé bez toho, aby posúdil, či sťažovatelia ich nepravdivosť osvedčili.

23. Krajský súd v napadnutom uznesení odôvodnil aj to, že sťažovateľom sa nepodarilo splniť ani podmienku osvedčenia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi nimi a žalovanými. Odvolací súd v tejto súvislosti vyhodnotil ako nedostatočný prostý odkaz sťažovateľov na povesť školy a jej úspechy či izolované konštatovanie o intenzite šírenia nepravdivých tvrdení.

24. Ústavný súd preskúmal aj návrh sťažovateľov na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorého vyplýva, že svoje tvrdenia sťažovatelia osvedčovali v troch okruhoch.

25. Návrh neodkladného opatrenia odôvodňovali tým, že na sociálnej sieti pod konkrétnym profilom označeným menom a priezviskom žalovanej 1 boli uverejnené statusy 31. marca 2022, 14. apríla 2022 a 27. mája 2022. Uvedené statusy sa týkali tvrdení, že sťažovateľka 1 a jej zamestnanci zastrašujú šikanovanú študentku, že sťažovateľka 2 zorganizovala fyzické napadnutie žalovanej 2 a že iný žiak školy podporuje sťažovateľku 2 a zapojil sa do zastrašovania študentky.

26. Ďalší okruh tvoril popis priebehu propagácie školy počas Župných dní Košického samosprávneho kraja. Tu sťažovatelia tvrdili, že obe žalované slovne atakovali prítomných vrátane sťažovateľa 3, o ktorom podávali informácie typu, že je to človek, ktorý fyzicky napadol žalovanú 2, že kryje sťažovateľku 2, ktorá odmietla pomôcť šikanovanej študentke, a pod. V rámci tejto akcie mali obe žalované rozdávať návštevníkom podujatia list „Právo byť Šrobárčanom“, na ktorom je ako autorka uvedená žalovaná 1.

27. Sťažovatelia napokon doložili mailové správy odosielané z adresy žalovanej 2 na adresy rôznych verejnoprávnych inštitúcií, ktorých obsahom bol text osočujúci sťažovateľov.

28. V ďalšej časti sťažovatelia poukázali na to, že škola má dlhoročnú tradíciu, na ktorú nadväzujú úspechy jej žiakov, na to, že sa im napriek zásahom žalovaných podarilo začleniť do prestížnej medzinárodnej siete škôl a že vo vzťahu k incidentu a oznámeniu žiačky o šikanovaní nezanedbali žiadnu povinnosť. Priloženými listinnými dôkazmi sťažovatelia preukazovali intenzitu šírenia nepravdivých tvrdení žalovanými.

29. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava (§ 329 ods. 1 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu.

30. Nariadenie neodkladného opatrenia prichádza do úvahy iba v dvoch prípadoch, a to ak (i) je potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo (ii) existuje obava z ohrozenia exekúcie. V posudzovanom prípade prichádza do úvahy posúdenie, či boli splnené podmienky viažuce sa na potrebu bezodkladnej úpravy pomerov.

31. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút

charakteristický. To predstavuje argumentačnú líniu v zmysle zákonom vyžadovaného „odôvodnenia“. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP. Takýto procesný postup je zákonom aprobovaný a typický iba pre zisťovanie relevantných skutočností v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

32. Iste možno súhlasiť so sťažovateľmi, že existenciu dobrého mena a osobnej cti nie je potrebné v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia zvlášť dokazovať. Na druhej strane je ale potrebné aspoň osvedčiť, že skutky alebo tvrdenia tých, proti ktorým neodkladné opatrenie má smerovať, boli schopné zasiahnuť do týchto existujúcich práv, teda mali určitú mieru kvality a kvantity.

33. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

34. Podmienky vzniku potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie nemožno generalizovať. Súd bude vždy vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a predovšetkým z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ tvrdenia v návrhu odôvodňujú poskytnutie súdnej ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia, musí súd individuálne vyhodnotiť relevantnú mieru pravdepodobnosti vo vzťahu k ich pravdivosti a posúdiť, ktoré skutočnosti navrhovateľ riadne osvedčil. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (Sedlačko, F. In: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. 2. vydanie, Praha : C.H. Beck, 2022. s. 1231 – 1246).

35. Vzhľadom na špecifiká podmienok rozhodovania o návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia a určitý stupeň favorizovania navrhovateľa musí súd vždy dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia v konkrétnom prípade podmienené.

36. Hoci sa na prvý pohľad môže požiadavka sťažovateľov javiť ako opodstatnená, s prihliadnutím na všetky uvedené teoretické východiská nemožno hodnotiť napadnuté uznesenie krajského súdu ako svojvoľné alebo neodôvodnené. Na rozdiel od súdu prvej inštancie krajský súd dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k jednotlivým sťažovateľom.

37. Ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť sťažovateľov z hľadiska právomocí daných mu ústavou, t. j. z pozície súdneho orgánu ochrany ústavnosti, pričom pochybenie majúce intenzitu porušenia označeného práva na spravodlivé súdne konanie v posudzovanej veci neidentifikoval.

38. Po oboznámení sa s relevantnou časťou odôvodnenia namietaného uznesenia krajského súdu ústavný súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by mohla vzniknúť pochybnosť o jeho ústavnej

konformite. Z dôvodov obsiahnutých v napadnutom uznesení vyplýva, že krajský súd sa, vychádzajúc z rovnakého skutkového stavu ako okresný súd, nestotožnil s právnym záverom okresného súdu o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia, pričom zrozumiteľne a bez zjavných logických protirečení vysvetlil dôvody, ktorého ho k predmetnému opačnému záveru viedli. Podľa názoru krajského súdu nebolo dôvodné vyhovieť návrhu sťažovateľov, ktorí neosvedčili nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia, keďže neosvedčili existenciu bezprostredne hroziacej ujmy a v niektorých prípadoch nepravdivosť, resp. autorstvo niektorých tvrdení žalovanej 1.

39. Krajským súdom prijaté závery v napadnutom uznesení vychádzajú podľa názoru ústavného súdu z logickej úvahy súladnej so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia opierajúcej sa o primerané odôvodnenie. Ústavný súd ho považuje za vnútorne konzistentné, zrozumiteľné a reagujúce na všetky skutočnosti významné pre posúdenie splnenia zákonných predpokladov na (ne)vydanie neodkladného opatrenia, pričom ani prezentovaná sťažostná argumentácia sťažovateľov nie je spôsobilá spochybniť jeho ústavnú udržateľnosť.

40. Je vecou všeobecných súdov, aby vyhodnotili splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom do vyhodnotenia dôvodnosti jeho nariadenia, ktoré je založené primárne na skutkových otázkach, ústavný súd zásadne nie je oprávnený zasahovať alebo právny názor všeobecného súdu nahrádzať svojim uvážením. Zohľadňujúc osobitnú povahu inštitútu neodkladného opatrenia a tomu zodpovedajúci zjednodušený a zrýchlený procesný postup a rozhodovanie konajúcich súdov, ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie nenesie známky svojvôle a z ústavného hľadiska je udržateľné a akceptovateľné.

41. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade niet žiadnej spojitosti medzi napadnutým uznesením krajského súdu a namietaným porušením základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy. Preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2024

Peter Molnár
predseda senátu